

portører, gaar Folketinget over til Dagsordenen."

Formanden (Claußen): Der er af den ærede Forespørger stillet Forslag til en Dagsorden, og dette Forslag er saaledende:

"I Forventning om, at Udenrigsministeren vil have sin Opmærksomhed henvendt paa det med Forespørgselen tilstgæede Forsmaal og navnlig snarest vil lade kundgøre de i samme omhandlede Meddelelser, som maatte være af Betydning for danske Eksportører, gaar Folketinget over til Dagsordenen."

Forhandlingen vil nu dreje sig om den af Forespørgeren indbragte Dagsorden. Den højtærede Udenrigsminister har Ordet.

Udenrigsministeren (Needtz-Thott): Vi ere jo alle bejsælede af det samme Dulle om paa enhver Maade at fremme Eksporten af alle de danske Frembringelser, og denne Dagsorden gaar jo ud derpaa. Hvad jeg kan gøre dertil, er jeg naturligvis fuldt beredt til og ønsker at gøre det, intet skal være mig kærere end paa enhver Maade at bewirke, at danske Eksportfrembringelser faa det bedst mulige Omraade. Som Følge deraf kan jeg godt modtage den Dagsorden, som er stillet af det ærede Medlem.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Det af Forespørgeren (Bajer) stillede Forslag til en Dagsorden (se ovenfor) vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

Dermed var Forespørgselen endt.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Varigheden af midlertidig Bestemmelse i Lov om en Skat m. m. af 1ste April 1891.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagenfattes under Forhandling.

Scharling: Til de Udtalelser, hvormed det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hammerich) ledsagede Forelæggelsen af dette lille Lovforslag, ønsker jeg at knytte et Par Bemærkninger. Lovforslaget har en aldeles opportunistisk Karakter; det har ikke været Forslagsstillerens Hensigt at rejse noget Principspørgsmaal vedrørende Skatten eller noget Spørgsmaal om, hvilket Beløb der maatte siges at være det rette for Skattens Opkrævning. Vi have kun taget Sigte paa de i Øjeblikket faktisk forhaandenværende Forhold, som vi tro pege i Retning af, at det vil være hensigtsmæssigt at udskyde Indtrædelsen af den ved Loven bestemte Forhøjelse af Skatten i et halvt Aar, og vi have troet, at der her i Salen fra forfællige Sider var en vis Stemning derfor, og for i alt Fald at prøve paa at faa en saadan Udsættelsesbestemmelse ført igennem. Der har i Finansudvalget foreligget to Andragender om en Forandring af den ved Loven af 1891 fastslaaede Størrelse for Skatten, og Udvalget har været enig om, at saadanne Spørgsmaal rigtigst maatte behandles sammen med Spørgsmaalet om en almindelig Toldrevision. Det forekommer os da, at naar dette Ting har vedtaget Medsættelsen af Toldkommissionen, som tillige skulde overveje de andre indirekte Afgifter, der opføres paa Finanslovens § 5, vilde det være ret naturligt at give denne Kommission den fornødne Tid til ogsaa at inddrage Skatten under sine Overvejelser og til navnlig at undersøge, hvad Erfaringen hidtil har vist om dens Resultater og om den sandsynlige finansielle Virkning af en Forhøjelse af Skatten. Dertil kommer, at denne Statsforhøjelse jo i sin Tid fiksereades til den 1ste Oktober d. A. under Hensyn til, at der samtidig vedtoges andre Love af en finansiell Karakter, som netop i det kommende Finansaar ville stille hverligere Krav til Statskassen, hvorfor man mente det nødvendigt til det angivne Tidspunkt at forhøje Skatten for at yde Dækning for den Merudgift eller den Mindreindtægt, som vilde paaføres Statskassen. Jeg skal i saa Henseende særlig henvisse til Loven om Alderdomsforfølgelse; hvorefter det fulde Beløb af Statstilskuddet, 2 Mill. Kr., skulde indtræde i det kommende